

Skipperstua 1797-1939. Hus og folk

En forhistorie

Odd Harlvorsen

For å forenkle fremstillingen, bruker vi navnet Skipperstua også på den gamle gården. Lenge før det het Skipperstua.

Begynnelsen. Agda Dorte Hoff Berner (1743-1798)

Agda Hoff Berner oppførte hus der Skipperstua står i dag. Det var branntaksering i mars 1797, ikke lenge etter at bygget sto ferdig. Før innredningen var helt på plass. Agda fikk ikke lang nytte av huset. Hun ble begravd i Drøbak 24.3.1798¹.

Drøbak. Bilder fra en svunden tid 1974 s.36 . Ca. 1890, tidlig i Søren Haagensens eiertid. Den var ikke hvit, da.

Agda Dorte Hoff var gift 30.11.1768 med Kristen Kristoffersen Berner, sønn av Kristoffer Kristensen Berner (ca.1702-1770). Kristen satt fra 1765 på plas-sen Hethøl² under Søndre Sandvika i Frogn.³ Han brukte Hethøl til 1774, da han overtok Sandbukta under Søndre Hallangen. Kristen Berner døde i 1783. Han var da ille stelt økonomisk, og det ble ingen arv til enka. Faren Torstein Samuelsen Hoff solgte Sandbukta, og støttet nok Agda økonomisk⁴. Agda var altså datter av Torstein Samuelsen Hoff i Drøbak. Han var født omkring 1717 som sønn av Samuel Torstensen Hoff i Vennebekk. I 1747 overtok Torstein en bråte under Holter, det sene-re Tverkjegla, av grunneieren Jørgen Frost. Han bodde allerede i nærheten, på Råken gård (forløper til G.A.Ruuds gård ved svingen ned Lindtrupbakken, men bygnin-gene sto litt annerledes den gang). Han var gift med Anne, en datter av en annen kjent Drøbakfigur, Ivar Jonsen Brånås. Torstein – eller Tosten som han ofte ble skrevet – hadde omtrent samtidig med at han overtok Tverkjegla vært så uforsiktig å få et uten-omekteskapelig barn med en kvinne som var bortrømt fra Christiania tukthus. Anne Olsdatter het hun. Det var aktuelt med straff på ytterste formue, som det så dramatisk het. Men så viste det seg beleilig nok at han slett ikke hadde formue, og episoden fikk lite å si for hans fremtidige karriere som en over middels velhavende drøbakmann⁵. Torstein døde i 1793, og holdt da for lengst til i Storgata 18⁶. I dette området av Vennebekk var det forholdsvis tett med hus allerede tidlig på 1700-tallet. Agda fikk nok dermed litt å rutte med, og bygde opp sin bygning der vi senere fikk Skipperstua.

- ¹ *Hennes alder oppga presten da til 54 1/3 år. Etter dette skulle hun være født mot slutten av 1743. Kirkeboka har ikke fødsler fra den tid, men hun ble konfirmert første søndag etter påske i 1759, og presten mente da at alderen var 15 år. På konfirmasjonsdagen bodde hun hos foreldrene. Vi sløyfer henvisningene til kirkebøker, der det er stort sett enkelt å slutte fra tekst til rett kirkebokside.*
- ² *Vi skal ikke gå videre inn i navnet Hethøls historiske bakgrunn. Men apropos: Plassnavn kan gjerne endre seg til fornærmsler gjennom muntlig tradering. Fornuftig valg heter en retning i samfunnsvi-tenenskapelig teori. Det kan betale seg å la humoren få retning nedover. Og vi vil gjerne ha det litt moro.*
- ³ *Haakon Falck-Myckland, Bygdebok for Frogn. Gårdshistorien. Frogn 1967 s. 554 og s.610f*
- ⁴ *Statsarkivet i Oslo, Kristiania stiftamt, erklæringsprotokoll 9:23a. Torstein Hoff fikk anbefalt en søk-nad om at hans døtre, som satt dårlig i det økonomisk, skulle få samme arvedel som sønnene.*
- ⁵ *Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, skifteprotokoll 5:345. Torstein hadde riktignok hus og mer til, men langt mer i gjeld. Torstein betalte skomaker Johan Jakob Hahn for pleie av barnet Johannes, som ble døpt 10.12.1747. Johannes døde etter kort tid. Torstein ble til slutt idømt dobbelt leiermålsbøter (Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, tingbok 39:164b, dom 13.2.1751). Man fant ikke bevis for at Torstein også hadde medvirket til Anne Olsdatters bortrømming. Anne var tjenestepike på Råken gård da barnet ble unnfanget.*
- ⁶ *Her hadde smed Karsten Bach i sin tid bygget opp sin ikke ubetydelige virksomhet. I 1730 hører vi at Mikkel Pålssens kone Anne Kaspersdatter, som bodde i nærheten, hadde kommet i kranjel med Karsten Bachs kone Dorte Knutsdatter. Karsten Bachs fremgang med sin virksomhet var nok ikke like velkommen for alle i nabolaget. Blant annet skal Anne ha sagt til Dorte: "Når fanten blir rik, blir han fanden lik" og dessuten kommet med tidsmessige skjellsord som kanalje, skarn, sladrekjerring og sladrepakk. (Statsarkivet i Oslo, Follo tingbok 35:18a). Etter Karsten Bachs død giftet Dorte seg med Lars Kristensen Barth. Gården ble solgt på auksjon til Torstein Samuelsen Hoff i 1766.*

Bygningen var i to etasjer (det vanlige var enetasjes stuebygninger i Drøbak), med kjeller under. I første etasje var det stue og kjøkken, ovenpå et kammer og et værelse som ennå ikke var innredet i 1798. Bygningen var ikke stor, omtrent 9 meter lang og 5,5 meter bred⁷.

Jakob Hansen Wahl (1762-1803)

Båtsmann Jakob Hansen Wahl var døpt 21.2.1762 som sønn av maler Hans Wahl i Vennebekk. Også kona var fra Drøbak. Hun het Else og var datter av snekker Anon Larsen i Drøbak. Else var eldre enn Jakob, født ca. 1752.⁸ Ekteparet bodde en tid på Kongsberg, men kom tilbake til Drøbak og overtok i 1798 bygningen til Agda Hoff etter hennes død⁹. Jakob var båtsmann da han eide Skipperstua, og hadde sommeren han døde vært til sjøs med kaptein Fuglesangs skip. Han ble begravd i Drøbak 17.8.1803. Jakob Wahl fikk kort tid etter at han overtok Skipperstua store problemer med å betjene sin gjeld. I 1798 hadde han lånt 199 riksdaler av Johannes Mærø i Torggården¹⁰ (en fjern slektning av Jakob). Eiendommen hadde han allerede solgt i 1802¹¹, salgsbeløpet var imidlertid ikke stort nok til å bli kvitt gjelden. Dødsboet var dundrende fallitt – med en bruttoformue på snaue 34 riksdaler og en gjeld på over 140 riksdaler¹². Den nye eier av gården var en skipper.

Abraham Gundersen Verpen (1756-1829)

Abraham Gundersen ble altså Skipperstuas første skipper. Han var sønn av Gunnar¹³ Jonsen fra Verpen på Hurum.¹⁴ Han giftet seg 15.12.1798 i Drøbak med en enke som

⁷ Riksarkivet, Rentekammeret, Jordavgift 1802 nr. 12 (Drøbak, Son og Hølen).

⁸ Hun ble konfirmert i 1768, alder da oppgitt til 16 år.

⁹ Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, pantebok I-5a:147a

¹⁰ Johannes hadde for lengst overtatt Torggården etter sin far, den forholdsvis velholdne skomaker Nils Persen Mærø. Velholdne skomakere var noe Drøbak på den tid var spesialist i. Skomakere var ellers vanligvis ikke godt skodd økonomisk. Omtrent samtidig med at Nils Persen overtok Torggården, overtok en annen skomaker, Hans Aslaksen, gården der vi senere fikk Reenskaug. Nils Mærø flyttet sørvest noen meter, til søndre del av Storgata 1. Anne Mærø, kona til Nils, drev som enke vertshus der i noen år. En av mange kvinner i Drøbak som gjennom historien har drevet i denne bransjen, ofte med stor dyktighet. Det var gjennom henne Jakob Hansen Wahl var beslektet med Johannes Mærø. Hun var søskenbarn av Jakobs mor. Torggårdens historie fra dens tidligste år er forresten foreløpig litt i mørke. Den er åpenbart i grunnlaget svært gammel, eldre enn Nils Persen Mærøs eiertid fra tidlig 1750-tall (jf Christen Carlsens grunnseddel til Nils Persen 18.7.1753, Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, pantebok I-2:115b). Det sto hus der da Nils Persen overtok gården.

¹¹ Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, pantebok I-5b:525a

¹² Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, skifteprotokoll 12:183b

¹³ Navnenes skrivemåte i kildene var fordansket, men ofte lite konsekvent. Det er faglig nokså omforent å normalisere folks navn nærmere talemålet. Gunder blir derfor Gunnar. Egentlig skulle Gundersen bli Gunnarsen, men jeg har valgt en mer moderat linje her.

¹⁴ Døpt i Hurum 10.2.1756.

var yngre enn ham, Åse Kristine Arnesdatter. Åse hadde blitt enke etter sjømannen Amund Johannesens død et par år tidligere. Hun bodde da i det som senere ble kalt "Lappen" nordpå i Drøbak.

Abraham Gundersen Verpen eide ca. 1794-1802 blant annet sammen med sin bror Ellef den lille sluppen "Brødrene" på snau 17 kommerselerter¹⁵. Abraham førte skuta. Den gikk vesentlig på fjorden, men kunne driste seg ned til Danmark også. Det gikk dårlig med skipsfarten etter 1812. Abraham måtte finne seg i at gården gikk på auksjon i desember 1821¹⁶.

Åse døde i Drøbak 25.12.1829, 63 år gammel. Abraham Gundersen døde dagen etterpå, og ble begravet samme dag som Åse – nyttårsdag 1830.¹⁷

Kasper Håøya (1781-1861)

Det var Kasper Johannesen Håøya som kjøpte gården på auksjonen i 1821. Håøya og Kaholmene var nærmest for Drøbak å regne på 1700-tallet. Folkene som bodde der hadde sterk forbindelse til Drøbak, og øyenes eiere satt ofte i Drøbak. På Håøya hadde Christen Carlsen forsøkt seg frem med litt av hvert, inklusive reindrift. Kasper Johannesen Håøya var sønn av Abigael Andersdatter i hennes første ekteskap med Johannes Persen Kringerud (senere Venneskål)¹⁸. Kasper ble født i 1781, og giftet seg 24.8.1811 med Helene Johannesdatter. Han hadde i 1816 overtatt Håøya med Askholmen fra sin stefar Abraham Sørensen¹⁹. Hans interesse for Skipperstua kom dermed litt i periferien. Han var en nesten holden mann med mange bein å gå med, selv om ingen var særlig sterke. Kasper Håøya solgte gården i 1828²⁰, til en matros og fisker.

Johan Bekk (1794-1877)

Johan Hansen Bekk var født i Nordby sogn, nær grensen mot Frogn. Han ble døpt 29.6.1794. Foreldrene var gårdbruker, senere smed i Drøbak Hans Mikkelsen (1757-1818) og Johanne Kristensdatter Bekk (1757-1833)²¹. Hans Bekk etablerte seg snart

¹⁵ En kommerselst tilsvarte omtrent 2,08 tonn etter målingsprinsippet som tok over på 1800-tallet. Det var ingen stor skute det dreide seg om, men den kunne laste tilsvarende en stor lastebil i dag.

¹⁶ Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, pantebok I-8:409a

¹⁷ Han oppgis å ha vært 82 år gammel, men presten var ofte svært unøyaktig i aldersangivelsene.

¹⁸ Haakon Falck-Myckland (op.cit.):160, 681ff

¹⁹ Sønn av Søren Bergersen, som overtok Håøya etter Christen Carlsen i 1761. Se Falck-Myckland (op.cit.) s. 686f

²⁰ Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, pantebok I-8:408b

²¹ Hans Mikkelsen var sønn av Mikkel Hansen Dal fra Opppegård. Etter at Hans giftet seg med Johanne i 1783 bodde de en stund på Bekkenstein under Tømtet. I årene 1794-1802 eide han så gården Bekk i Nordby, nær Bunnfjorden. Smed Hans Mikkelsen døde 10.10.1818, 61 år gammel. Enka døde 21.11.1833 som hospitalslem, 84 år gammel. Jf. Trygve Vik, Ås. Gårdshistorie II (Ås 1972):105.

20 år senere. I slutten av Søren Haagensens eiertid. Drøbak. Bilder fra en svunden tid 1974 s.37. Tilbygget mot fjorden er nytt. Ny er flaggstanga også. Legg merke til at mange trakk inn båtene på land. Moloen og havneutbyggingen forandret dette.

i Drøbak, i Lindtrupbakken, og Johan fulgte med²². Johan dro som ung til sjøs som matros, men tidene var skrale for sjøfolk. I skattelikningene 1830-1835 oppgis hans inntekt til 50-60 spesidaler årlig, helt normal matrosinntekt disse år, omtrent som arbeidsmenn på land.²³ I tillegg drev han såpass mye med fiske at han ved leilighet også kunne oppgi som yrkestittel ”fisker”. Han ble gift med Johanne Abrahamsdatter (ca 1795-1873) som var datter av Abraham Johannesen og Maria Sørensdatter. De bodde i 1801 på Håøya. Johan Bekk døde 19.12.1877. Før den tid hadde han imidlertid solgt eiendommen²⁴. Til sin sønn. Han fortsatte å bo hos sin sønn til han døde.

Årene etter napoleonskrigenes slutt ble vanskelige for østnorsk markedsøkonomi. Både skipsfart og trelast sank kraftig tilbake. Også i Drøbak merket man dette, men ikke fullt så hardt som mange andre steder. Hollandshandelen med bjelker og smålast holdt seg nemlig litt bedre enn trelasthandelen med Danmark, England og Frankrike.

²² En kort tid eide Hans Bekk gårdene der vi senere fikk Esso-stasjonen og G.A.Ruuds gård i Fardalsvingen (på den tid, som nevnt, kalt Råken gård). Senere finner vi ham i Damveien. Midlene fra salget av Bekk svant etter hvert bort, og omkring 1810 ser han av skattelistene ut til å ha en helt ordinær økonomi. Fra hånd til munn. Skattelisten fra 1810: Riksarkivet, Rentekammeret inntil 1814, Reviderte regnskaper, Mindre regnskaper nr. 51

²³ SAO, Follo sorenskriveri, Diverse protokoller 2:3a

²⁴ Statsarkivet i Oslo, Drøbak byfogd, pantebok 3:164

Likevel ble resultatet at man ble kastet tilbake til litt mer mangsysteri, at betydningen av matauk økte. Vi ser det også på bygningene i Drøbak. Det ble enda flere grisehus og fjøs, og fiskerinæringen fikk økt betydning. Da bygningene der Skipperstua står i dag ble branntaksert en februar dag i 1844, var forandringene fra Agda Hoff Berners tid små. Hovedbygningen var fortsatt en toetasjes tømmerbygning med bord- og steintak, men huset hadde vokst litt i bredden (se senere). Arealet var nå drøyt 9*7 meter. I bygningen var det kun tre værelser samt et kjøkken med skorstein og bakerovn. Under huset var det muret kjeller – det var det ikke alle hus i Drøbak som hadde. Vedskur ute i hagen var det derimot nesten alle steder. Her hadde skjulet bordtak uten stein, og var – som vanlig – av bindingsverk, omtrent 5,5*2,5 meter i lengde og bredde. Men et nytt bygg var kommet til. Ikke stort, men tømret. Det var grisehuset. Sammenbygd med dette var utedoen, av bindingsverk. Det var ikke store greiene til sammen, 3,5 meter langt i to meters bredde.

En ny skipper – Martin Bekk (1832-1915)

I februar 1876 solgte Johan Bekk gården til sønnen Martin Johannesen Bekk. Martin var født på Skipperstua 8. mai 1832. Også han valgte sjøen. Mens faren på sine gamle dager mest drev med fiske i fjorden, fikk Martin utdanning som skipsoffiser og seilte som styrmann og stundom skipper. Blant annet var han skipper på Søren Parrs brigg Wilhelm Fredrik i 1859²⁵. Martin Bekk tok opp betydelige lån på gården, og måtte til slutt gi opp å bestyre gjelden. I mars 1881 gikk gården på auksjon til en ny skipper²⁶. Martin Bekk flyttet til Kumlegården, som leieboer der, og bodde senere forskjellige steder i Drøbak I 1900²⁷ var han i Niels Carlsens gate 4, der datteren Anna sammen med sin mann, værmlendingen Karl Gustaf Janson, drev sitt røkeri (og der meieriet i mange år hadde utsalg)²⁸. Martin døde 3.12.1915, som enkemann. Han var gift med Karen Dorteia Johannesen født 1.7. 1833 i Hobøl, død 8.11.1902 i Drøbak.

²⁵ Knut H. Johansen, *Drøbak-skuter gjennom vel 150 år 1740/50 til 1910/20. Stensil 1961:29*

²⁶ Statsarkivet i Oslo, *Drøbak byfogd, pantebok 4:55*

²⁷ Folketellingen 1900. Tilgjengelig på www.digitalarkivet.no

²⁸ Dette var en gård med en svært lang historie. Tidlig på 1730-tallet bodde spillemann Ole Halvorsen der, senere Lars Hansen Treider. Christen Carlsen fikk i 1742 av avdøde Lars Hansen Treiders enke Marte Jensdatter kjøpt huset, som da besto av en brøstfeldig stue av 4 laft og ett innredet kammer. Før Christens Carlsens søster Sophia Strøm kunne tiltre huset til beboelse, hadde Christen Carlsen straks "ladet gjøre anseelige Bekostninger" på innredninger, vinduer; dører, låser, 2 kakkelovner, med mer, samt fra nytt av oppbygge bryggerhus med bod og "skjønne velinnredte" uthus. Bebyggelsen endret seg en god del med årene. Langt senere brant bygningene der praktisk talt ned i en dramatisk brann under en snøstorm natten til 25. mars 1891. Kvelden før hadde det vært fremvisning av "Paulsens Panorama med Tombola". Også nabogården, den svære Hammerstadgården, fikk store skader. Se *Akershus Amtstidende* 25.3.-1.4.1891 og *Aftenposten* 25.3.1891.

Den tredje skipper - Søren Hagbart Haagensen (1851-1924)

Den som overtok i mars 1881 var en av de mest lokalt kjente drøbakbeboere på denne tiden, nemlig Søren Hagbart Haagensen. Han hadde i sin tid flere eiendommer i Drøbak, og drev med mye forskjellig. På Skipperstua bosatte han seg straks etter kjøpet av gården, og han bodde der lenge. Han var født i Drøbak i 1851 av foreldre skipstømmermann Erik Håkonsen og hustru Jensine Eliasdatter. Etter tidens skikk ble han da kalt Søren Hagbart Eriksen, men senere i livet tok han den fordanskede form av farens etternavn som slektsnavn, og det hendte han slengte på en h sist i Hagbart.

Faren Erik Håkonsen (1815–1888) kom opprinnelige fra Bærum. I Drøbak eide han Fiskerkroken 9, der Søren Hagbart ble født. Ikke langt fra Skipperstua. Mora Jensine (1823-1898) var født i Drøbak, av foreldre arbeidsmann Elias Rasmussen og hustru Maria Johannesdatter. Her kan vi altså ikke snakke om særlig velhavende foreldre, men et av mange eksempler på at sjøen var en bedre vei til karriere enn de fleste andre på den tid.²⁹

Søren begynte tidlig på sjøen, i 14-årsalderen gikk han ut som dekksgutt i A.G. Samuelsons rederi i Drøbak. Senere avanserte han til skipskaptein, og førte blant annet kjente drøbakskuter som barkskipene ”Ygdrasil”(1885-1887), ”Maria” (1887 til forlis 1891) og ”Sjømanden (1892-1897)³⁰”. For sistnevnte skip var han medreder/enereder 1891-1904. I 1890 startet han nemlig eget rederi. I 1895 etablerte han skipshandel i det som da var frøken Monsens³¹ hus i Kirkegata (der senere M.Østreng drev sin kolonial). Firmaet het de første årene Haagensen & Andersen, inntil Haagensen var alene tilbake i 1897.

Skipshandelen gikk godt i de trange lokalene, som etter hvert ble betydelig utvidet. I 1913 kjøpte Søren Victoria Hotel, det som senere ble hetende Britannia. Her drev han (fra 1912) også Drøbak kinematograf i en bygning i gården. Sønnen Erik Haagensen overtok gradvis den daglige styringen av firmaet³². Skipperstua solgte Søren i september 1911 til en prost. Firma S.H.Haagensen drev også en liten stund litt industri i Drøbak. I januar 1934 kunne lokalavisen melde om at firma

²⁹ Dette gjaldt ikke bare i Drøbak på 1800-tallet. Det samme var enda mer påfallende på 1700-tallet. Se min hovedoppgave *Østnorsk trelasteksport og trelastborgerskap 1760-1810*, Oslo 1979 s. 185ff

³⁰ Knut H. Johansen (op.cit.)

³¹ Emilie Kristine Monsen (1817-1904). Hun hadde en søster (Henriette Magdalene Monsen 1819-1900) som blant annet bodde i Kumlegården og Telegrafgården sine siste år. Begge ”jomfruer”, som man sa, med litt midler. Faren kjøpmann Mons Henrik Monsen eide Storgata 20 og 21 omtrent da søstrene ble født. Emilie hadde drevet kolonial i Kirkegata 4 før Haagensen startet sin handel der.

³² *Akershus Amtstidende* 13.11.1920. *Britannia*gården har en historie som går tilbake til Drøbaks barndom, da småbyen vokste frem i hovedsak på Vennebekk og Husviks eng.

S.H.Haagensen hadde etablert skjortefabrikken Marco i Galbygården, med 14 ansatte.³³ Men da var Søren selv for lengst død. Han døde 16.3.1924. Han hadde vært gift med Ragnhild Marie Hansdatter født 20.8.1847 i Kristiansand av foreldre tømmermann Hans Tallaksen og hustru Severine Nilsdatter. Ragnhild døde 9.1.1906. Søren giftet seg på nytt 23.3.1909 med enken Agnes Sofie Danielsen født Andreassen, datter av matros Anton Andreassen i Drøbak. Hun var en god del yngre enn Søren, født i 1877.

Bygningene etter 1844

Hovedbygningen ble i grunnstruktur lite endret etter påbygget i bindingsverk som hadde kommet før 1844. Dette påbygget utgjorde omtrent 1,7 meter av bredden. Da Søren Haagensen overtok huset, ble dimensjonene oppgitt til 9,3 meter i lengde, 7,4 meter i bredde og 4,9 meter i høyde.³⁴ I første etasje var det en gang, en innvendig malt stue og kjøkken med skorstein og bakerovn. Fra gangen gikk det trapp opp til en gang i annen etasje. Her var det ellers en panelt og malt sal, et tapetsert værelse og et panelt kjøkken. I 1880-årene fikk huset en omfattende overhaling, og med dette et utseende som vi kan kjenne igjen i dag. Verandaen i to etasjer mot fjorden ble nok reist like før 1911, og ble gjort ferdig med glassvinduer før 1912. I 1912 var det også kommet til et spiseværelse i første etasje, 5,65 meter langt og 1,25 meter bredt i 2,5 meters høyde. Da var også den gamle kjeller betydelig utvidet og forbedret med sementgulv. Og elektrisk lys var kommet inn i huset³⁵. Det er sagt i slurv at opplysningstiden på 1700-tallet var en tilværelse i mørke, med elektrisitetens bedre innelys kom mørketid med nazisme og kommunisme. Lys innvendig var gradvis blitt bedre gjennom 1800-tallet, med gass i større byer og overalt olje og flere vinduer. Men etter elektrisiteten skjedde det en lysrevolusjon innomhus. Som førte til at støv og ansikter kom til syne hele døgnet.

Grisehuset i gården sto ennå i 1880, med en tømmerdel til grisehus og en bindingsverksdel til utedo. Betegnelsen grisehus var borte i 1890, det var en sjelden betegnelse i Drøbak så sent som i 1880. Det er ikke sikkert det var griser der i 1880.

³³ *Akershus Amtstidende 18.1.1934. Galbygården ble i noe nær den skikkelsen den senere er kjent bygget av Johannes Rasmussen Tokerud (1774-1838) i 1813, men det hadde vært bygninger der tilbake til 1700-tallets begynnelse eller mer sannsynlig enda før. Per Bork (ca 1685-1758) med familie eide gården en lang tid frem til 1770-tallet. Også naboeiendommer som Handelshuset, Egegården og Torggården går tilbake til tidlig 1700-tall eller kanskje sent 1600-tall (handelshuset ganske sikkert tilbake til 1600-tallet). Noen av bygningene som står der i dag har elementer fra den tidligste tid.*

³⁴ *Statsarkivet i Oslo, Norges brannkasse branntakster Drøbak, branntakster 11.6.1856, 2.8.1868, 9.9.1880, 25.7.1890, 14.5.1900, 27.2.1911, 27.4.1912*

³⁵ *Elektrisk lys ble i løpet av få år etter 1912 etablert i de fleste hus i Drøbak og nærmeste omegn. Christian Hintze Holm, Frogn bygdebokverk IV (Frogn 2000):154f gir en anekdotisk preget fortelling som setter lys på slike endringer. Man ble avhengig av lyset straks det kom.*

Den geistlige periode 1912-1939

Den 1. april 1912 overtok prost Jørgen Christian Holmboe eiendommen. Han hadde skjøte fra 21.9.1911.³⁶ Kort etter innløste prosten grunnen – som tilhørte Drøbak hospital³⁷. Holmboe var født i Tromsø 11.6.1838, og døde i Drøbak 1.12.1917. Han tilhørte en prestefamilie, startet sin karriere som personell kapellan i Støren i 1868, ble siden sokneprest i Tranøy i 1872 og prost i Senja prosti i 1880 inntil han tok avskjed i 1907. Han var en av mange som valgte å tilbringe årene etter yrkesaktiv gjerning i den lille badebyen nær Kristiania. Enken Constance Holmboe solgte gården i 1924 til en annen prost, Abraham Larsen.³⁸

Abraham Larsen var født i Nøtterøy 22.11.1851, men hadde ikke samme familiebakgrunn. Faren var en skipper, Sven Larsen. Abraham startet sin karriere som lærer, først huslærer, senere middelskolelærer i Hammerfest og skolebestyrer i Vardø fra 1883. I 1889 ble han utnevnt som sokneprest i Lenvik, fra 1908 til 1924 prost i Senja prosti – det var nettopp han som etterfulgte Holmboe i denne stillingen. Slik han etterfulgte Holmboe som eier av Skipperstua. For også han valgte å flytte til Drøbak i sine alderdomsår, ”for å nyte sitt otium”, som man den gang kalte det. Han døde her i 1935. Enka Marie Larsen solgte 26.9.1939 Skipperstua til formann Martin Hansen³⁹. Og vi slutter historien om Skipperstua der. I god tid før den ble Skipperstua.

³⁶ Statsarkivet i Oslo, Drøbak byfogd, pantebok 8:35

³⁷ Statsarkivet i Oslo, Drøbak byfogd, pantebok 8:53

³⁸ Statsarkivet i Oslo, Drøbak byfogd, pantebok 9:61

³⁹ Statsarkivet i Oslo, Follo sorenskriveri, dagboknummer 2672/1939